

‘We maken zorgafspraken op maat’

Samen met gelijkgestemden oud worden op een fraai landgoed, voorzien van alle gemakken. Een mooie droom om bij de borrel over te filosoferen? Niet als het aan Erwin Miedema (38) ligt, die bijna tien jaar geleden Domus Magnus oprichtte.

TEKST Froukje Wattel

In 2004 startte Erwin Miedema Domus Magnus, particuliere ouderenzorg in monumentale panden, met inmiddels zes vestigingen, 275 werknemers en een omzet van € 16 miljoen. Het concept: zorgen dat cliënten hun wooncomfort en levensstijl kunnen voortzetten zoals ze gewend waren, terwijl ze alle benodigde zorg krijgen.

WAAROM KIEST EEN 25-JARIGE VOOR OUDERENZORG?

‘Dat idee kreeg ik tijdens mijn MBA-opleiding op INSEAD in Fontainebleau. Ik woonde op een Frans kasteeltje, Château de Montmélian, en dacht: zo wil ik wel oud worden. Tijdens de colleges *entre-*

preneurship moest je *business opportunities* zoeken. Ik wist dat zowel cliënten als personeel in Nederland klaagden over de bijna industriële ouderenzorg, met slechte woon- en zorgomstandigheden, te hoge werkdruk, onpersoonlijke aanpak enzovoort. Ik heb als business opportunity uitgezocht hoe dat anders kan en dat plan uitgewerkt.’

BENT U EEN GEBOREN ONDERNEMER?

(Lachend) ‘Ja, blijkbaar. Het bevat uitstekend, onze omzet loopt omhoog als een hockeystick! Ik kom uit een artsenfamilie, maar werd uitgeloot voor medicijnen. Toen ging ik natuurkunde stude-

Erwin Miedema

‘Wij redeneren vanuit de zorgbehoefte van de cliënt, **niet vanuit de regels en de pot met geld**’

is. Basiszorg voor iedereen moet er zijn. Maar mensen zijn verschillend, dus er moet ruimte zijn om zelf te bepalen hoe je oud wilt worden. Bij ons betaal je zelf voor wonen en leven, terwijl de zorg uit de AWBZ betaald wordt. Onze cliënten wonen in mooie monumentale panden, kleinschalig maar met minimaal twintig appartementen, anders is het erg kwetsbaar. We maken zorgafspraken op maat met iedereen. Wij redeneren vanuit de zorgbehoefte van de cliënt, en niet vanuit de regels en de pot met geld, zoals in de reguliere ouderenzorg.’

HOE ZIET U DE TOEKOMST VAN DEZE BRANCHE?

‘Omdat de AWBZ in de huidige vorm niet houdbaar is, kwam de WMO. Dat is geen verzekering zoals de AWBZ, maar een soort subsidie van de gemeente. Ik zie aankomen dat er nog meer van de AWBZ afgaat en doorgeschoven wordt naar de WMO, of naar zorgverzekeraars. Het verandert snel allemaal. Het model van gescheiden wonen en zorg heeft de toekomst, denk ik. Toch is er nog weinig concurrentie, behalve enkele kleinere zorglocaties die vaak door ondernemers met een zorgachtergrond gerund worden. Er wonen nu 3000 tot 4000 ouderen in huizen zoals de onze, terwijl er 150.000 tot 200.000 ouderen in zorginstellingen wonen. Dat aantal groeit alleen maar, terwijl zorginstellingen sluiten. Naast Domus Magnus als vijfsterrenlocaties, zie ik dus ruimte voor initiatieven met twee of drie sterren.’

WILT U ZELF OUD WORDEN ALS DGA VAN DOMUS MAGNUS?

‘Mijn rol is nu heel anders dan tien jaar geleden, toen ik nog zelf gordijnen uitzocht. Sinds de opening van onze tweede vestiging kwamen er investeerders op ons af. Daar zag ik niets in, want een private equity-partner heeft een investeringshorizon van drie tot zeven jaar en werkt toe naar een exit. Uiteindelijk ben ik met Navitas Capital, van Jan Zeeman, in zee gegaan omdat die een veel langere investeringshorizon hebben. Daarnaast ben ik bezig met overnameplannen en mogelijk een tweede vestiging in Amsterdam, in het oude Prinsengrachtziekenhuis of de voormalige Valeriuskliniek. Spannend. Zo lang ik kan ondernemen en er nieuwe dingen op mijn pad komen, blijf ik dit zeker doen!’ ■ www.domusmagnus.com

ren, werd ik consultant en haalde een MBA. En nu zit ik toch een beetje in de zorg. Als ondernemer heb je alles zelf in de hand. Van het kiezen van gordijnen en vastgoed tot zorg inkopen en zelf achter het fornuis staan in de eerste vestiging. Later kwamen daar gesprekken met investeerders bij, en met Van Lanschot Bankiers over dga-problematiek.’

WAT DOEN JULLIE ANDERS?

‘Wij begonnen tien jaar geleden al met het scheiden van zorg en wonen. De AWBZ financiert wonen, leven en zorg. Die financiering is ingewikkeld en leidt tot ouderenzorg die voor iedereen hetzelfde